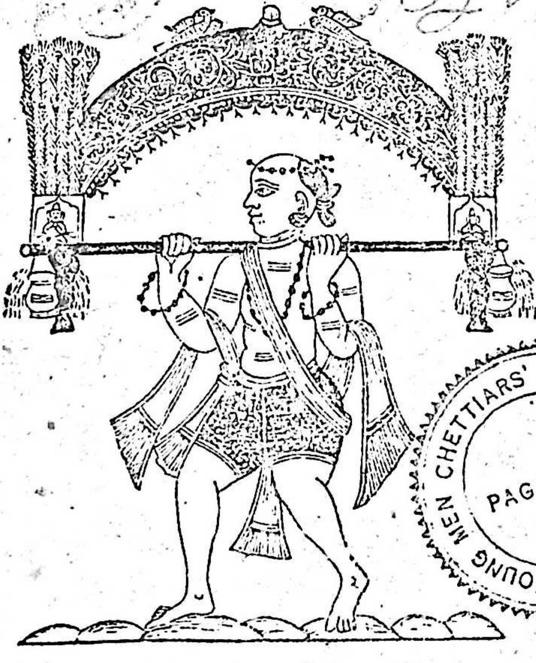
உ

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீசுப்பிரமணியசுவாமிபேரில்

காவடிச்சிந்து.

சென்னை:

சிற்றம்பலவிலாசப் பிரேஸ்ஸிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

(இதன் விலை அணா—1.)

வேலுமயிலுந்துணை.

இந்நூலாசிரியர்
இப்பிரபந்தத்தை முதற்பதிப்பு அச்சியற்றும்படி
பொருட்சகாயஞ்செய்த
ஊற்றுமலைச் சமஸ்தானத்ததிபதி
ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

இருதயாலயமருதப்பமகிபதி
யவர்கள்பேரி லியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

படங்கிடங்கர்ச் சனைபுரியும் பயோதரங்கண் வளர்மாடப் பந்தியும்போர், தொடங்கிடங்கர் தெலுங்கர்வங்கர் துளுவர்கரு நாடருயிர் துடிப்புற்றோட, வுடங்கிடங்கர்க் குறம்பிறழ்பற் பேழ்வாயங் காப்பினுட னுலாவுகின்ற, தடங்கிடங்கர் களுந்திகழு மூற்றுமலை மேவிய வா சராச ராஜன். (க)

தடங்கான கத்தனத்தி னொடொடங்தோன் பழவடியர் தமக்குத் தாய்க்கெண், மடங்கான கத்தனத்தி னகரணைப்போ ரிடைமறைத் தோன் மகரமூருங், கிடங்கான கத்தனத்தி நிகர்சுருபன் கோவிய ராங் கிளரும் வம்புக், கடங்கான கத்தனத்தி யணைப்புணர்வி னைக்கட வுட் கதிக நேசன். (உ)

பெட்பரத னத்துடன்பொன் மலையிரண்டு பிறந்ததெனப் பெருத்துக் கச்சுக், குட்பரத னத்துணைகள் புதைக்கவடங் காதுகிழித் துருவ வன்பாங், தட்பரத னத்துறழ்கந் தரமடவா ரமிழ்துகைத்துத் தனது செவ்வாய்ப், புட்பரத னந்துறச்செ யிருதயா லப்பேரற் புதசுசிலன். (௩)

முல்லையப்பன் மானுமட மானினியர்க் கொருமதனன் முரணுந் தெவ்வை, வல்லையப்ப ரும்படைகொண் டடருமுத்து சாமிமன்னன் மகிழ்நே யன்பொற், சில்லையப்ப ளகிபுளகத் தனக்காந்தி மதிகொழுநன் றிருந்தாள் போற்று, நெல்லையப்ப கவிராஜ சிங்கநிறு வியவச்சு நிகேத னத்தில், (௪)

நாவடிச்சிந் தனந்நாவில் விலைபகர்ந்தோன் மாவலிபார் நல்கென் றண்டர், தாவடிச்சிந் தனந்தமகன் மருகனென்ற ழைத்திடுகந் தன்றே மாரி, பூவடிச்சிந் தனந்தவனம் பொலிகழுகா சலபதமேற் பொருந்த நாஞ்சொல், காவடிச்சிந் தனந்நமர்சிற் பதிப்பிலித்துப் புகழ் முழுதுங் கைக்கொண் டானே. (௫)

உ

வேலுமயிலுந் துணை.

ஸ்ரீசுப்பிரமணியசுவாமிபேரிற்

காவடிச்சிந்து.

விநாயகர் துதி.

திருவுற்றிலகுகங்கைவனையிற்புகழ்மிகுந்து
திகழத்தனமுறைந்த வாசனை மிகு
மகிமைச்சுகிர்ததொண்டர் நேசனைப் பல
தீயபாதககாரராகியசூரர்யாவருமாளவேசெய்து
சிகரக்கிரிபிளந்த வேலனை யுமை
தகரக்குழல்கொள்வஞ்சி பாலனை

மருவுற்றிணர்விரிந்துமதுபக்குலமுழங்க
மதுமொய்த்திழிகடம்ப வாரனை விக
சிதசித்ரசிகியுந்து வீரனை யெழில்
மாகநாககுமாரியாகியமாதினோடுகிராதநாயகி
மருவப்புளகரும்பு தோளனை யெனை
யருமைப்பணிகொளுந்த யாளனை

தெரிதற்கரியமந்திரமதனைத்தனதுதந்தை
செவியுட்புகமொழிந்த வாயனை யிள
ரவியிற்கதிர்சிறந்த காயனை யகன்
தேவநாடுகெடாதுநீடியசேனைகாவலனாகவேவரு
திறலுற்றசிவகந்த நாதனை விரி
மறையத்தொளிருகின்ற பாதனை

மருளற்றிடநினைந்துமனதிற்களிசிறந்து
மதுரக்கனிவுவந்து கூடவே பல
விதமுற்றிலகுசிந்து பாடவே விரி
வாரிநீரினைவாரிமேல்வருமாரிநேர்தருமாமதாசல
வதனப்பரனிரண்டு தாளையே நய
முதவப்பணிவமிந்த வேளையே (க)

உ - வது, வேறு சந்தம்.

சீர்வளர்பசுந்தோகை மயிலான் வள்ளி
செவ்விதழலாதினியதெள்ளமுது மயிலான்
போர்வளர்தடங்கையுறு மயிலான் விமலப்
பொன்னடியையின்னலறவுன்னுதல்செய்வாமே

குஞ்சரவனங்காவல் வீடா படி
கொஞ்சிமருவுஞ்சராசரஞ்சிதவி சேடா
பைஞ்சரவணங்காவல் வீடா வளரும்
பாலவெனமாலையொடுகோலநினைவாமே

வல்லவுணர்வழியாதும் விட்டு வெருள
வன்சமர்செய்கந்தனிடம்வழியடிமை பட்டு
நல்லவுணர்வழியாது மட்டு மிஞ்சு
ஞானபரமானந்தமோனமடைவாமே

ஒருதந்தமாதங்க முகத்தான் மகிழ
வுத்தமகனிட்டனெனவுற்றிடு மகத்தான்
வருதந்தமாதங்க முகத்தான் எவரும்
வாழ்த்துகுகநாயகனையேத்துதல்செய்வாமே (உ)

ங - வது வேறு சந்தம்.

தெள்ளுதமிழுக்குதவு சீலன் றுதி
செப்பும்அன்னுமலைக்கனு கூலன் வளர்
செழியபுகழ்விளைத்தகமுகுமலைவளத்தைத்
தேனே சொல்லுவேனே

வெள்ளிமலையொத்தபல மேடை முடி
மீதினிலேகட்டுகொடி யாடை யந்த
வெய்யவனடத்திவருதுய்யவிரதப்பரியும்
விலகும் படி யிலகும்

விதிதொறுமாதிமறை வேதஞ் சிவ
வேதியர்களோதுசாம கீதம் அதை
மின்னுமலர்க் காவதனிற் றுன்னுமடப்பூவையுடன்
விள்ளுங் கிள்ளைப் புள்ளும்

சீதளமுகிற்குவமை கூறு நிறச்
[illegible] தூங்கள்சிந்துமதத் தாறு முயிர்ச்

சித்திரநிகர்த்தமின்னார் குத்துமுலைக்குங்குமச்செஞ்
சேறுங் காத நாறும்
நித்தநித்தமுங்கனவ ரோடுங் காம
லீலையிற்பிணங்கிமனம் வாடுங் கரு
நீலவிழியார்வெறுத்த கோலமணிமாலைரத்ன
நெருங்கு மெந்த மருங்கும்

கத்துகடலொத்தகடை வீதி முன்பு
கட்டுதரளப்பந்தலின் சோதி யெங்கும்
காட்டுவதாலீரிரண்டு கோட்டுமதயானையிற்பல்
களிறும் நிறம் வெளிறும்

முத்தமிழ்சேர்வித்வஜனக் கூட்டங் கலை
முற்றிலுமுணர்ந்திடுகொண் டாட்டம் நெஞ்சின்
முன்னுகின்றபோதுதோறுந் தென்மலையின்மேவுகுறு
முனிக்கும் அச்சஞ் செனிக்கும்

எத்திசையும்போற்றமர ரூரு மதி
லிந்திரன்கொலுவிருக்குஞ் சீரு மெச்சு
மிந்தநகரந்தனையடைந்தவர்க்கதுவும் வெறுத்
திருக்கும் அரு வருக்கும்

துள்ளியெழுவெள்ளையலை மடங்கும் படி
சுற்றிலும்வளைந்தவகழ்க் கிடங்கும் பல
சொன்னமலைபோன்மதிலும் மின்னுவதினாலேபுகழ்த்
தோன்றும் லோக மூன்றும்

கள்ளவிழ்கடப்பமலர் வாகன் குறக்
கன்னியையணைக்குமதி மோகன் வளர்
கழுகுமலைநகரின்வளமையென்னுவிலடங்
காதே மட மாதே (௫)

௪ - வது, வேறுசந்தம்.

சென்னிகுளநகர் வாசன் தமிழ்
தேறும்அண்ணாமலை தாசன் செப்புஞ்
செகமெச்சிய மதுரக்கவி யதனைப்புய வரையிற்புனை
தீரன் அயில் வீரன்

வன்னமயில்முரு கேசன் குற
வள்ளிபதம்பணி நேசன் [illegible]

வரமேதரு கழுகாசல பதிகோயிலின்வளநாமற
வாதே சொல்வேன் மாதே

கோபுரத்துத்தங்கத் தாவி தேவர்
கோபுரத்துக்கப்பான் மேவி கண்கள்
கூசப்பிரகாசத்தொளி மாசற்றுவி லாசத்தொடு
குலவும் புவி பலவும்

நூபுரத்துத்தொனி வெடிக்கும் பத
நுண்ணிடைமாதர்கள் நடிக்கும் அங்கே
நுழைவாரிடு முழவோசைகடிசைமாசுணமிடியோவென
நோக்கும்படி தாக்கும்

சந்நதியிற்றுஜ ஸ்தம்பம் விண்ணிற்
ருவிவரு கின்ற கும்பம் எனுஞ்
சலராசியைவடிவார்பல கொடிசூடிய முடிமீதிலே
தாங்கும் உயர்ந் தோங்கும்

உன்னதமாகிய விஞ்சி பொன்னாட்
டும்பர்நகருக்கு மிஞ்சி மிக
வுபர்வானதுபெறலாலதி லதிசீதளபுயல்சாலவு
முறங்கும் மின்னிக் கறங்கும்

அருணகிரிநாவிற் பழக்கந் தரு
மந்தத்திருப்புகழ் முழக்கம் பல
வடியார்கணமொழிபோதினி லமராபதியிமையோர்செவி
யடைக்கும் அண்ட முடைக்கும்

கருணைமுருகனைப் போற்றித் தங்கக்
காவடிதோளின்மே லேற்றிக் கொழுங்
கனலேறியமெழுகாய்வரு பவரோவருமிகமேகதி
காண்பார் இன்பம் பூண்பார்

௫-வது, வேறு சந்தம்.

பொன்னுலவுசென்னிகுள நன்னகரண்ணுமலைதன்
புந்தியின் மகிழ்ந்துநித்தம் நின்றவன் மூந்தி
வெந்திறலரக்கர்களை வென்றவன் மயில்
போலவேனலின் மீதுலாவுகி ராதமாதுமுனேகியேயடி
பூவையேயுனதுதஞ்ச மென்றவன் அவ
ளியுமாமினையுமென்று நின்றவன்

காவடிச்சிந்து.

மின்னுலவுசொன்னமுடி சென்னியணிவிண்ணவர்தே
வேந்திரனுஞ்சித்தர்களுந் துன்னியே கதி
வேண்டியேயகத்திலன்பு மன்னியே பணி
வேலவன்கிருபாகரன்குகன் மேவிடுங்கழுகாசலந்தனின்
மிஞ்சியவளங்களோதா னுன்னியே சொல்ல
ரஞ்சிதமாக்கேளடிவிற் பன்னியே

மூசுவண்டுவாசமண்டு காவின்மொண்டு தேனையுண்டு
மோகனமுகாரிராகம் பாடுமே மைய
லாகவேபேடையுடனே கூடுமே யலை
மோதுவாரிதி நீரைவாரிவிண் மீதுலாவிய சீதளாகர
முகில்பெருஞ்சிகரமுற்று மூடுமே கண்டு
மயிலினஞ்சிறகைவிரித் தாடுமே

தேசுகொண்டபாரதந்த வீரதும்பிராசியண்டர்
தேவதாருவைக்கரத்தாற் பிடிக்குமே சுற்று
மேவியகிளையைவளைத் தொடிக்குமே யொளிர்
சேயசந்திரனோடுரிஞ்சுபலாமரங்களிலே நெருங்கிய
தீங்கனிமதுரசத்தை வடிக்குமே மந்தி
பாங்கிநின்றதனையள்ளிக் குடிக்குமே

அந்தரமுருவிவளர்ந்திந்திரனுலகுகடந்
தப்புறம்போய்நின்றசையுஞ் சந்தன மரந்
தப்பிதமிலாதுகையால் வந்தன மெங்க
ளாறுமாமுக நாதனுக்கிடு மாறுபோலவிசாலமுற்றகொம்
பத்தனைபுநின்றுதலை சாய்க்குமே யண்டப்
பித்திகைதனிலுஞ்சென்று தேய்க்குமே

கந்தரந்தொறுங்கிடந்து கந்தரம்பயந்தொதுங்கக்
கர்ச்சனைபுரியுந்திறற் சிங்கமே நெஞ்சி
லச்சமுறவின்னுறைமா தங்கமே தடங்
காவிலேசிலதாவிலேவளர் மாவிருனடுமேவகிராதர்கள்
கார்முகமெயுங்கணைக ளேறுமே யதில்
வார்மதுவால்வாரியுவர் மாறுமே நல்ல

காலவடிவேலெனடிய வாள்கொடியநாகமுமிழ்
காரிபிணைவாரிகளை பானலே யன்ன
கூர்நயனமேவடமின்னு ரானலே கூடருந்

காலைமேலெறி போதுவார்கவ ணேடுமோமணிதேசுவீசவே
கதிரவன்றனதுமுகஞ் சுழிக்குமே யவன்
குதிரையுங்கண்ணைச்சுருக்கி விழிக்குமே
ஓலமலிகோலநீல வேலைசூழுஞாலமீதி
லுற்றவரின்பத்துடனே வானமே செல்ல
வைத்தபலசித்திரசோ பானமே யென்ன
வோங்குகோங்கிறுங்கிலாங்கிலிபாங்குநீங்கருவேங்கைபூங்கமிழ்
ஒன்றோடொன்றுவம்புகொண்டு நீளுமே கோள்கள்
சென்றுசென்றுநின்றுநின்று மீளுமே (ரு)

கூ-வது, வேறு சந்தம்.

புள்ளிக்கலவமயிற் பாகன் சத்தி
புதல்வனுனகன யோகன் மலை
போலத்தான்றிரண்ட கோலப்பன்னிரண்டு வாகன் நல்விவேகன்
வள்ளிக்கிசைந்தமுரு கேசன் அண்ணு
மலைக்கவிராஜன்மகிழ் நேசன் என்றும்
வாழுங்கழுகுமலை வாவிவளஞ்சொல்வேன் மாதே கேளிப்போதே
வெள்ளைநாரைகொத்தும் வேளை தப்பி
மேற்கொண்டெழுந்துசின வாளை கதி
மீறிப்பாயும்தோறுங் கீறிச்சாயுந்தென்னம் பாளை யுடன்றுழை
தெள்ளும்பிள்ளையன்னப் பேடும் இளஞ்
சேவலானதுவு மூடும் பின்பு
தேமலர்த்தவிசிற் காமமுற்றவந்து கூடும்டூற வாடும்
மின்னிக்குலவிமதி மானும் வரி
வெள்ளைப்பனிலராசி தானும் மட
மின்னார்விழிகளென்னமன்னுகெண்டைமீனுமுத்தமீனு மட மானும்
வன்னத்தாமரையைக் கண்டு வாயின்
மதுரராகம்பாடிக் கொண்டு மதி
மயங்கிப்பேட்டினுடன் முயங்கிபேசிடக்கும்வண்டு கள்ளையுண்டு
அந்தரத்துமின்போற் கூடிக் கொங்கை
யாலேநீந்திவிளை யாடிச் சொல்லு
மன்னலார்நடைக்கு நன்னடைக்குருகி யன்னஞ்செல்லும்பின்னம்
மந்திமேதியுள்ளே யெட்டுஞ் சினை
வராலுமெழுந்துமே முட்டும்
மடிசார்ந்துகன்றுதன்னை நினைந்துகண்ட மட்டும்பாலைக்கொட்டும்

ஏ-வது, வேறு சந்தம்.

மரகதவிகசித வொளிதவழிருசிறை
மருவியமயின்மிசை யனுதினமுறைதரு வாசன் பவ நாசன்

குரகதசுகமணி வளிரதநடவிய
குவலயசரதர னெனுமதனனுமகிழ் கோலன் பனை பாலன்

பரிபுரவணிகல கலவெனவொலிபுரி
பரிதியுதயமதி லவிழ்மறைமலர்நிகர் பாதன் குக நாதன்

திரிபுரமவையொரு நொடிதனிலெரிகொடு
சிதைவுறநகைபுரி சிவன்மனமகிழுப தேசன் முரு கேசன்

பதுமநிதியினெடு பணிலநிதியுமெழில்
பரவியசுரபியு முறுசுரபுரன்மகன் பாகன் கன யோகன்

சததளநளினத விசுமிசைவதியொரு
சதுமுகவிதிசிறை யதினுறநிறுவிவி சாகன் நட வாகன்

குறைதிரைவரைநிரை புரைதரவுலவிய
குரைவையினடுவுரை நிருதரைமுடுகிய கோபன் சமழ் நீபன்

பரைசிவைபகவதி யுதவியசரவண
பவனறுமுககுகன் மிசைமதுரிதகவி பாடுஞ் சுக நாடும் (ஏ)

அ-வது, வேறு சந்தம்.

பவணகிரியதனுட்டானே மன்னுவானே பல
பாழிலேயலையாமலின்புற நாளுமேயருள்மேவுகண்கொடு
பாராய் இன்னல் தீராய்

அவுணப்பகையைமுடித்தோனே புண்யவானே கதி
யாருமேதருவாருமிங்கிலை யாதலாலருள்வாயினம்புரி
யாதே பன்னுந் ருதே

விரகப்பெருவிதனத்தாலே மண்ணின்மேலே மனம்
வீணிலேயுழலாதுகந்தவி சாகனேபுரிநீயுவஞ்சமென்
மீதே பெண்ணி டாதே

நரகச்சமன்வருமப்போதே பின்னில்லாதே பல
நாளுமேமற வாதுநின்சிறு பாதமாகிய சீதபங்கய
நானே உன்னி னேனே

நிமலப்பெருமிதச்செவ்வேளே கன்னல்வேளே தொடு
நீடுபாணமதான்மருண்டிடை வாடுமோதரிடங்கெடாவகை
நீயே யெண்ணு வாயே

குமரிக்கதிகபரர்கானே நன்னினனே யிகழ்
கோதிலாததபோபலம்பெறு நீதர்பாலக லாதுறைந்தருள்
கோவே யென்னுள் வாவே

கடல்சுற்றியவுலகப்பாலே மின்னல்போலே வரு
காயமாகியதீயவன்பிணி மேவியேதவியாமலன்பொடு
காவே யென்னை யாவே

திடமற்றவனினுடைச் சேயேயன்னைநீயே திவ்ய
சேவையேசெயு ஞானபண்டிதர் நாவினாடினி தாவிளைந்திடு
தேனே பொன்ன னானே

கூ-வது, வேறு சந்தம்.

செந்தின்மாநகர்வாழ் கந்தநாதனிரு செய்யபாத கஞ்சமே நமக்
குய்யமேவுதஞ்சமே யின்று செப்புவது கொஞ்சமே கேட்கத்
தீயபாதகவி னைதமாயம்விட்டுத் திரும்புவாயே னெஞ்சமே

பந்தபாசமிதைஎந்தவேளையினும்பார்க்கும்போது தொல்லையே யல்லா
லார்க்குமாவதில்லையே யொரு பாரமேரு வில்லையே கையிற்
பற்று நாதன்மாது பெற்றநீதன்மீதுபனுவல்சூடு வல்லையே

மங்கைமார்களிருகொங்கைதுங்க மதவாரணங்கொள்கும்பமே முகம்
பூர்ணசந்திரவிம்பமே படமாசுணை நிதம்பமே துடை
மாரவேளரசு மண்டபத்தருகில் வைத்தரண்டு கம்பமே

செங்கைசூரியோதய யங்குலாவமலர் சிதபத்மதளமே வாயி
லோதுசொற்கள்குளமே யிதழ்திவ்யபொற்ப வளமே யென்று
சிந்தித்தாற்குமரன் கந்தபாதமலர் சேர்வதெவ்வா றுளமே

வன்னமானவிழி மின்னவேகடையில் வக்ரதந்த சங்கமே கொண்ட
வுக்ரதுங்கசிங்கமே யென்ன மறலிதுதர் பொங்கமே யுற்று
வந்தவேளைநெஞ்சே கந்தவேளை நினை மருவுறாது பங்கமே

சென்னிமாநகரன் னுமலைக்கவிஞன் றேசமிங்கு மிசையே பெறப்
பேசுசந்த மிசையே சற்றுந் தீர்ந்திடாதநசையே வைந்த
சேவலாளிபத மாவலோடுபணி தினமுநாவு விசையே (கூ)

௰-வது, வேறு சந்தம்.

பாதிராத்திரி வேளையில்வீட்டுப் பக்கத்தில்வந்து மேவிப் பஞ்ச
பாதகனொருபாவி சிறு பாவையை மெள்ளக்கூவி கையைப்
பற்றிக்கூட்டிக்கொண் டேகினான்பதை பதைக்குதேயென்ற னாவி

சோதனைப்பிரகாரமா யென்னைத் தொடர்ந்துதேபெருந்தோஷமெவர்
சூதினால்வந்தமோசமினித் தொலையுமோபிள்ளைப் பாச மிதைச்
சுற்றத்தாரறிந் தாலெனக்குமுன் சொல்வாரே பரி யாசம்

தேனிலங்கிய காவனந்திகழ் சென்னிமாநகர் வாசன் துதி
செய்யும் அண்ணாமலை தாசன் செப்புஞ் செந்தமிழ்குண னேசனுளுஞ்
சிந்தனை செயுந் தொண்டர் தீவினை தீர்த்திடுமுரு கேசன்

நானிலம்புகழ் கழுகுமாமலை நாயகன்பாண்டி நாட்டில் நெஞ்சி
னாணம்விட்டுத் தன்பாட்டில் வெப்ப நண்ணியபாலைக்காட்டின்மகள்[ல்
நடக்கவேண்டிமுன்நடக்கமாத்தெய்வம்லபித்ததோமண்டையோட்டி

மையல்கொண்டொரு பையல்பின்செல வயதுமீறின மாதோ இந்த
மார்க்கந்தோன்றின தேதோ சென்ம வாசனைப்பல னீதோ ஐயோ
மாதம்பத்துஞ்சுமந்துபெற்றவென் வயிறுந்தானெரி யாதோ

செய்யபஞ்சணையும்பொறுதுசி வந்துகொப்பள மாகு நெரிஞ்
சிப்பழுமென்று நோகு மவள் சீறடிரண்டும் வேகும் படி
தீயுங்கானலிற் காயும்வேனிலாந் தீயி லெப்படிப் போகும்

தேடினுங்கிடை யாததாகிய திரவியக்கருவேலம் போலே
செனித்தபெண்ணுக்குசிலம்வேறேதிரும்பிநதென்னகாலங்கொங்கை
திரண்டிடாமுன்ன மருண்டிடற்கெவன் செய்தானோ விந்த்ர ஜாலம்

காடுசேரையிற் கரடிவேங்கைகள் காட்டுமேயாரவார மதைக்
காதிற்கேட்டுவிசாரம்வைத்துக் கலங்குவாரந்த நேர மென்றன்
காதலிதன்னை யாதரித்துயிர் காப்பதுவேலன் பாரம் (௰)

௰௧-வது, வேறு சந்தம்.

சேமமாப்பணிபவ னுமலைக்குதவு நீதனைக்
கழுகுமலை நாதனை நெஞ்சி
னினைக்கநினைக்க மீறி யெனைக்கொல்லுதே காம வேதனை

கோமளக்காவிலே மிகுத்ததிரைக் கூட்டமே
மன்மதனும் போராட்டமே செய்து
கோடேவிளைத்தாற் றிருமோவெனக்கு வாட்டமே

வெள்ளைத்திரையின்மேலே துள்ளித்திரியுஞ்சுறு மீனமே
யினியுமுண்டோ மானமே கொங்கை
வீக்கங்கொண்டதனா லேற்குதில்லை யன்ன பானமே

அள்ளற்கழிக்கரையுண் மெள்ளக்குலவிவரு மாமையே
கொடியகாமத் திமையே நாளு
மதிகரித் திடலா லவமதிக்குதிந்த சீமையே

பொங்கு மதுமலர்க ளெங்கும் பரிமளிக்கும் புன்னையே
பெற்றுவளர்த்த வன்னையே யெந்தப்
போதும் வைதுவைது மோதுகிறாள் பாவி யென்னையே

தங்கு நித்திலம்புரி யிங்கித வலம்புரிச் சங்கமே
தென்றலு மொரு சிங்கமே போலத்
தாக்கவே மயங்கி யேக்கமா மெலிந்தே னங்கமே

மங்கை மார்கள் தரங்க ளோர்பவள வல்லியே
பிரியேனென்று சொல்லியே போன
வாசக்கடம்பன்வர நேசத்துடன்சொல்லுமோ பல்லியே

அங்கயத்தினிலுறை பங்கயத்துள்ளுறை யன்னமே
பிரியம்வைத்து முன்னமே கட்டி
யணைத்தவேன்முருகன் றனைக்கண்காணேனோ யின்னமே (௰௧)

௰௨-வது, வேறு சந்தம்.

ஆறுமுகவடி வேலவனேகலி யாணமுஞ் செய்ய வில்லை சற்று
மச்சமில்லாமலே கைச்சரசத்துக்க ழைக்கிறாயென்ன தொல்லை

மீறிய காமமி லாதபெண் ணோடேவி ளம்பாதே வீண்பேச்சு சும்மா
வெள்ளைத்தனமாகத் துள்ளுகிறாய் நெஞ்சில் வெட்கமெங்கே போச்சு

பேட்டிமை பெண்ணிடங் காட்டுகிறா யினி வேறில்லையோ சோலி யிதை
வீட்டிலுள் ளார்கொஞ்சங் கேட்டுவிட் டாலது மெத்தமெத்த கேலி

நாட்டிகஞ் சேர்கமு காசல மாநகர் தங்கு முருகோனே யிந்திர
ஜாலத்தி னாலென்னைக் காலைப்பி டித்தாலும் சம்மதி யேனானே

அக்கரைக் காரர்க்குப் புத்திகொஞ்ச மென்பா ராரும் பழமொழியே நீ
யென்னைப்ப லாத்காரஞ் செய்திடி லாச்சுது பெண்பழியே

சக்கரைகட்டிபோல் வள்ளிதெய்வானையாந் தையலுனக்கிலையோரண்டு
தையலரைச் சேரும் பைய லுனக்கென்ன தானு மொருநீலையோ.

அம்புவி யிற்சிறு பெண்களின் மேலுனக் காசையேன் காணுதையா நீ
யாக்கப்பொ றுத்தாலு மாறப்பொ ருதவ ராகவே தோணுதையா
நம்பு மண்ணுமலை தாசன் பணியுந ளினம லர்ப்பாதா கொஞ்ச
நாளைக்கு மேலொரு வேளைக்கு லீலைநடத்தினு லாகாதா (௧௨)

௧௩-வது, வேறு சந்தம்.

கண்ணு யிரம்படைத்த விண்ணு ரிடந்தரித்த
கனவயி ரப்படை யவன்மக ளைப்புணர் கத்தனே திருக்
கழுகுமலைப்பதி யனுதினமுற்றிடு சுத்தனே

அண்ணுமலைக்கிடர்க ளண்ணு தொழித்துமிக
வகமகி ழுத்தன தருளை யளித்திடு மையனே திசை
யரவமும் வெட்குற மயிலை நடத்திய துய்யனே

மின்னே கமலமலர்ப் பொன்னே வெனப்புகல
விகசித ரத்தின நகைக டரித்தொளிர் மெய்யினள் கதிர்
விரவிய சித்திர வளைய லடுக்கிய கையினள்

என்னேரமு மனதி லுன்மீதி லேமையல்கொண்
டெழுதிய சித்திர மெனமவுனத்தினி லிருக்கிருள் வள்ளத்
திடுகிற புத்தமு தினையும் வெறுத்தரு வருக்கிருள்

கும்பத்தி னைச்சினந்து வம்பைப்பி திர்த்தெழுந்து
கொடியிடை முற்றினு மொடிய வளைத்தது கொங்கையே யணங்
குலவுகடப்பினி னினைவது வைத்தனள் மங்கையே

செம்பொற் சிலம்புகள்பு லம்பப் பெருந்திருவிற்
றிகழ்தரு சிற்றில்கள் புரிவதை விட்டவ டியங்கினள் உன்றன்
திருவழ கைக்கரு விழியு ளிருத்தியே மயங்கினள்

போராடு தற்குரிய கூரார் மலர்கணையெய்
புகழ்பெறு சித்தச தனுவதனைப்பொரு புருவத்தாள் தவம்
புரிபவ ரைத்தன தடியில் விழப்புரி பருவத்தாள்

சீராக மெத்தைதனில் நேராக வைத்துனது
திருவத ரக்கனி யிதழை யருத்தியே சேரையா பிக்கக்
தெரிவை யுளத்துனை யலது பிடித்தவ ராரையா

௰௪-வது வேறு சந்தம்

பூமிமெச்சிடுமென் ஞமலைக்கொர்துணை யானவன்
மயில் வானவன்ஒரு கானவன் எனப்
புனத்தைக் காக்கும்வள்ளி தனத்தைப் பார்க்கமெல்லப் போனவன்

சேமமுற்றகமு காசலைசனையே தேடுதே
மனம் வாடுதே காறள் ளாடுதே யிரு
செங்கை தங்கிநின்ற சங்கி னங்கள்கழன் றோடுதே

தென்றலானபுலி வந்துகோபமொடு சீறுதே
தடுமாறுதே யித மூறுதே மெத்தத்
நீமைபாமிருளிற் காம லாகரியு மீறுதே

குன்றமானமுலை ரண்டுமார்பில்விம்மிக் கொண்டுதே
தேமன்மண்டுதே வெப்பும் கண்டுதே மலர்க்
கொம்புபோலமென் மருங்குலான துந்து வண்டுதே

உள்ளமெல்லமெல்ல லீலைசெய்யநினைந் துருகுதே
முத்தங்கருகுதே கண்ணீர் பெருகுதே என்ற
னுச்சிக் கேறிக்காமப் பித்தங்கிறுகிறென்று வருகுதே

வள்ளமேவுபசும் பாலுந்தேனுமரு வருக்குதே
கசந்திருக்குதே துன்பம் பெருக்குதே வன்ன
வாருந் தாறுமாறுக் கீரவே தனங்கள் பருக்குதே

பாரமானகொங்கை யோரம்வேடனம்பு பாயுதே
யுடற்றேயுதே மலர் தீயுதே கொடும்
பாவியானமதி யாவி சோரவந்து காயுதே

மாரவேளினால கோரமானகாம வாதையே
யெனுந்திதையே தீரத் தூதையே சொல்லி
வாட்டந்தீர்குகனைக் கூட்டிவாடியடி கோதையே (௰௪)

௰௫-வது, வேறு சந்தம்.

சந்தவரை வந்தருக நாதா பரை
யந்தரிம னோன்மணியா மாதா தந்த
சன்முகச டாட்சரிவி னோதா
குழைக் காதா சூரர் வாதா வன
சஞ்சரிவெண் குஞ்சரிச மேதா

செந்தமிழன் ஞமலையை யாளாக் கொண்ட
கந்தவரவிந்தமலர்த் தாளா கட்க
சிந்திடுகடம்பணியுந் தோளா
நெடு நாளா மற வாளா வுனைத்
தேடோர்குயிற் பேடுருவங் கேளாய்

சுந்தர மிகுந்தகுழன் மேகம் அவள்
சொந்தநுத லிந்துவிலோர் பாகம் திருந்
தும்புருவம் வில்லாடுசி நேகம்
தவயோகம் வென்ற னோகம் வஞ்சந்
துஞ்சுவிழி நஞ்சினிலும் வேகம்

சந்தமலி கின்றமுக மிந்து வள்ளைத்
தண்டுசெவி யென்பதுவே தந்து கன்னம்
சாணைநுனிராசியின்ப சுந்து
மதுச்சிந்துதல்பொ ருந்துஞ் சிறு
சண்பகந்துப்பாமிதழ் சிவந்து

செங்குமுதபுட்பமதை யொத்து மொழித்
தேனுதவும் வாய்நகைபோ முத்து கண்டஞ்
சிதரனு ரூது வர நத்துச்
சொற்றித் தித்துப்பாகைக் கைத்து விடச்
செப்புமென வுன்னலா முளைத்து

குங்குமவா கங்கசகோ தண்டம் உன்கைக்
கோமகர யாமுவமை விண்டம் கையைக்
கோகனக மோவெனம ருண்டம்
ஆழிமண்டங்குலி கண்டம் நெருங்
குங்களிறு கிறுகிளிக் துண்டம்

கட்டுகதிர் பட்டுமணி வம்பு கிழி
பட்டுவழி விட்டிடவெ மும்பு கிற
கட்டழகாம் வட்டமுலைச் சொம்பு
யானைக்கொம்புசிவ சம்பு குடங்
கைக்கும்வளை யாதபொற் பறம்பு

மட்டுமிழ் பசுந்துளப மாலே செங்கண்
வளருகிற தவிசெனுமோ ராலே சிறு
வயிறுமயிர் சிற்றெறும்பு போலே
விரை வாலே வெள்ள மேலே சுற்றி
வந்தசுழி புந்தியிடை நாலே

தரமரவ படமெனல்கு லுண்டு தொடை
தங்கநிறச் செங்கதலித் தண்டு முழந்
தாட்குவமை கேட்கிலவை கண்டு
சினை கொண்டு வளர் பெண்டு வராற்
கணைக்காலெனுமி ரண்டு

பரடுதரா சுயர்குதிகந் துகமே யணி
பறவுபுறவடியிணைபுத் தகமே கடற்
பவளமதி தசவிரல்கள் நகமே
யம்பொ ருகமே பத யுகமே மயில்
பண்ணுமிளஞ் சாயலையா சகமே

மேனகையொ டுருவசியிந்த்ராணி செல்வ மிக்க
திருமுக்யகலை வாணி இந்த
மின்னரசி தன்னுருவங் காணி
நெஞ்சு நாணி மலர்ப் பாணி தலை
மீதுகுவித் துத்தொழுவார் பேணி

சேனையொடுவந்துகருங் காவி யம்பைச்
செய்யகருப்புச் சிலைவைத் தேவி சண்டை
செய்புமொரு மன்மதனும் பாவி
எங்க டேவி யிடமேவி யுட லாவி தனைத்
தீர்க்குமுனங் காத்திடுவாய் மேவி (௰ரு)

௰சு-வது, வேறு சந்தம்.

வன்னத் தினைமாவைத் தெள்ளியே புண்ணுறும்
வாழ்க்கைக் குறக்குல வள்ளியே யுயிர்
வாங்கப் பிறந்திட்ட கள்ளியே யிரு
வடமேருமை நிகராகிய புயமீதணி பலமாமணி
மாலை படியொனத் துள்ளியே விழ
வான்மதி வீசுந்தீ யள்ளியே

கன்னத்தி னிற்குயிற் சத்தமே கேட்கக்
கன்றுதுபா ரென்றன் சித்தமே மயக்
கஞ்செய்யு தேகாமப் பித்தமே யுடல்
கனலேறிய மெழுகாயின தினியாகினு மடிபாதகி
கட்டியணைத்தொரு முத்தமே தந்தாற்
கைதொழுவே னுன்னை நித்தமே

வாடியிருப்பது வஞ்சமோ பொல்லா
வன்கருங்கல்லோ வுன்னெஞ்சமோ கொண்ட
மையற்பயித்தியங் கொஞ்சமோ சில
மதனாகம முதுகாவிய மதிலேமொழி சுகலீலையின்
மார்க்கமுனக்கென்ன நஞ்சமோ ஒரு
வார்த்தையுரைக்கவும் பஞ்சமோ

தேடக் கிடையாத சொன்னமே வுயிர்ச்
சித்திரமேமட வன்னமே யரோ
சிக்குதுபாறயி ரன்னமே பொரு
சிலைவேள்கணை கொலைவேலென விரிமார்பினி னடுவேதொளை
செய்வது கண்டிலை யின்னமே என்ன
செய்தேனோநான்பழி முன்னமே

யள-வது வேறு சந்தம்.

செந்தின்மா நக ரந்தனில்மேவிய
தேசிக னுமுரு கேசன் மயில்
வாசியி லேறுமுல் லாசன் சிறு
திங்களும்பனா சங்கமாசுணமுந்துலங்கியகங்கையாறொடு
செஞ்சடாடவி மீதணிவார்செவி
சேரமுன்னோதுப தேசன் அடி
யார்தமை யாள்விசு வாசன்

எந்தநே ரமும் வந்தனை செய்தடி
யெண்ணும் அண்ணாமலை தாசன் றுதி
பண்ணுமெய்ஞ்ஞானவி லாசன் என்னோ
டிந்தெழுந்துத யங்குமாலையில் வந்துவண்டுமு ழங்குசோலையி
லின்ப சாகர மாகிய லீலைக
ளன்புடனேசெய்தான் மானே அந்தச்
சம்ப்ரமமென்னசொல் வேனே

மங்கைமார் பலரும்புடைசூழ்தர
மாமலர்கொய்திடச் சென்றேன் அங்கோர்
பூமரத் தேதனி நின்றேன் சந்த்ர
மண்டலங்களை வென்றவாநநமைந்தொடொன்றுமி குந்துவார்மது
வண்டலோடுக டம்பெனுமாரமும்
வாரமுந்தோன்றிடச் சேர்ந்தான் என
தேரைபார்த்தே களி கூர்ந்தான்

பங்கயாசன மேலுறை நான்முகப்
பாதகனுமலர்க் கைதான் கொண்டுன்
சோதியையெப்படிச் செய்தான் அடி
பஞ்சுரஞ்சினு மஞ்சுசீரடி கொஞ்சு ரஞ்சித வஞ்சியேபுவி
பட்டுநீ நிலைநிற்க வொண்ணுதென்று
பன்மலர் மெத்தையொன் றிட்டான் பின்பு
மென்மேல்வந்தென்கைகைத்தொட்டான் (௰௭)

௰அ-வது வேறு சந்தம்.

கன்னல்சூழ்பழ னம்புடைசூழ்கழு
காசலந்தனில் வாழ்பிர தாபனே
கனவாசமெங்குங் கமழ்கின்ற நீபனே வளர்
காதலோடிரு போதிலும்பல போதினுற்பணி வார்மனத்துறை
காரிருட்குவை நீக்கிய தீபனே
சூரபத்மனைத்தாக்கிய கோபனே

சென்னிமாநகர் வாழும் அண்ணுமலை
செப்புஞ்செந்தமிழுக்கதி நேசனே
சிவசுப்பிரமண்யனெனும்பிர காசனே கொடுஞ்
சிந்தைநைந்துபு லம்பிநின்திரு மந்திரந்தனில் வந்தடைந்துனைச்
சேவிக்குங்குணமென்றெனக் காகுமோ
பாவிக்குந்துயரெப்படி போகுமோ

வந்தவர்க்குப் பழம்புளிக் காடியே
தந்திடச்சகியார் தமைத் தேடியே பிர
பந்தமெத்தனை யெத்தனை கோடியே குலை
வாழையின்பழ மோகனிந்திடு மாழையின்கனி யோவெனும்படி
மதுரிதம்பெறவேநிதம் பாடியே யொரு
பரிசும் பெறுதுளம் வாடியே

வெந்தனைக்குள் வெடிப்பிடைப் பாலேயே
சிந்து பித்தரைப்போல்வெறும் வேலேயே செய்யும்
வீணனன்விளங் குன்றண்டைக் காலேயே எந்த
வேளேயுந்துதி கூறவுந்துயர் நீளுவெம்பவ மாதவம்புரி
வில்வவேணிசேர்கற்பக வாலேயே
செல்வனேயெனுங் கற்பச்சோலேயே (கஅ)

யகூ-வது வேறு சந்தம்.

செந்தூர் வளர்முருக . நாதா அருணேதயச்
செந்தாமரைநிகரும் பாதா திருச்
சிந்தையிலண்ணுமலேசெய்
நிந்தையையெண்ணுதருள் செய்
சித்திரவேற்கரவி னேதா வுனதுவஞ்சச்
செய்கை யின்னமுந்தெரி யாதா

சந்தோடமாகவேபோய் வீடு வீடுகள்தோறுஞ்
சரசங்கொண்டாடுவதே பாடு வந்துன்
றன்னுடனேசேர்பிரியக்
கன்னியர்கள் பேர்வரியச்
சகஸ்திரம்வேணுமேவெள் ளேடு தனித்தோரிடந்
தங்கியே மேயுமோவெள் ளாடு

வேசையர்வாசலிலே சென்று தம்பலங்களே
வெட்கமில்லாமல் வாங்கி மென்று தின்று
மெத்தப்பயித்தியங் கொண்டு
சுற்றித்திரிந்தேம ருண்டு
வீடுதேடிவந்தாயே இன்று தொடவேமாட்டேன்
வேணுமென்ருகிலும்போடு கொன்று

ஆசைகொண்டவருக்கு ரோஷங் கிடையாதென்பார்
அப்படிக்காகில்விசு வாசம் வைக்கும்
அந்தவிலேப்பெண்டுகளேச்
சொந்தமெனக்கொண்டனேயே
யாருனுமுன்னேப்போலே மோசம் போனவருண்டோ
ஆறுஞ்செய்கிருரே பரிகாசம்

கந்தாசெய்யாதே பல வந்தம் புதுமலரைக்
கசக்கியறிவார்களோ கந்தம் சற்றுங்
காதலிலாமற்சினந்த
மாதைவலியப்பிடித்து
கலந்தால்வருமோசுகா நந்தம் உனக்கெனக்குங்
கனவிலுமில்லையினித் தொந்தம்

எந்தப்பிறப்பினுமே வல்லி யுனையல்லாமல்
எவளையுஞ்சேரேனென்று சொல்லி யூரில்
எத்தனைபரத்தையரோ
நித்தமு மணைத்தனையோ
இப்படிக்காசி காஞ்சி டில்லி கன்யாகுமரி
எங்கும்பார்த்தாலுமில்லைச் சல்லி

கங்கு கரையில்லையே ஜாடை சொல்லிவைபவர்
கட்டுகிறாயேயெதற் காடை மானங்
காக்கவல்லவாவென்பாலே
சேர்க்கையிலாதேயன்பாலே
காத்தாயேவேசைமாதர் மேடை கைவசமாமோ
கலப்புல்லுத்தின்றாலுமே காடை

குங்குமஞ் சந்தனஞ்ச வாது கதம்பங்
குமுகுமென்றேபுயத்தின் மீது வாசங்
கொட்டுதெழி னெற்றிசந்தப்
பொட்டொடுபகட்டுதிந்தக்
கோலம்புதிதாய்வந்த தேது நடந்ததெல்லாங்
கொஞ்சஞ்சொல்வாய் பண்ணாதே சூது (மக)

உய-வது வேறு சந்தம்.

பாளைவாய் கமுகில்வந்தூர் வாளைபாய் வயல்சூழ்செந்தூர்
பாலனம்புரியவந்த புண்ணியா போகங்
காலையுஞ்செய் கிறாய்முன்பின் னெண்ணியா

வேளையோவி டிந்துதையா நாளைவாரே னின்றுகையை
விட்டிடென்றா லும்விடாமற் பிடிக்கிறாய் பாலை
யொட்டவேம டுவரிந்து குடிக்கிறாய்

நித்தமும்அுன் னுமலைசெய் குற்றமென்ன வேலாகண்டோர்
நின்னிதழ்ப்ப வளங்களில் வெள்ளையே தென்றா
லென்னசொல்வே னொருபெண் பிள்ளையே

மத்தகரி கர்தனத்தின் மெத்தநக ரேகைபட்டு
மாலைப்பிறை போலனந்தந் தோணுதே யிது
கேலித்துறை யாகுமென்று நாணுதே

உன்னையும்வி வாகமில்லா வென்னையுமே யன்னைக்கண்டா
லொன்றுஞ்சொல்லிடாளோஅடா பாவியே யின்று
தின்றிடுவேனென்பாள்பச்சை நாவியே

சன்னைசாடையாகவந்தென் றன்னையணைவாய்நீ யென்று
சாற்றிடுமென்னுண்மையான சொல்லையே விட்டுக்
கூற்றுவன்போல்வந்தாயென்ன தொல்லையே

சாறுசேர்க ரும்புருசி யாயிருந்தாலும்வேரோடே
தான்பறித்துத் தின்னுவது ஞாயமோ முழு
ஆண்பிள்ளைக் கிதுதான்சம்பிர தாயமோ

நூறுதர மாறிமாறி வேறுவேறு லீலைசெய்தால்
நோகுமோநோ காதோவெனக் குள்ளமே கொண்டு
போகுமோகி னற்றுநீரை வெள்ளமே (உய)

உக-வது வேறு சந்தம்.

என்னடிநான்பெற்ற மங்கை யிருகொங்கை களிற்சங்கை யென்ன
வெத்தனைகோடியோ செங்கை விர
லிடமேவளர் நகரேகைகள் மிகவேபடு வகைதோகையி
லேய்ந்தமுருகவேள் கிள்ளி யுனைத்
தோய்ந்ததோ சொல்லடி கள்ளி

அன்னவயற் செந்தூர்வாசன் மந்தகாசன் அன்பர்நேசன் நாளும்
அண்ணாமலைக்கவி ராசன் பாடும்
அமுதச்சுவை தருமுத்தமிழ் களபத்தொடுகமழ் பொற்புய
அற்புதவேலன்செய் ஜாலம் தன்னாற்
கற்பழிந்தாயோவிக் காலம்

சித்தசன்கொக்கோக நூலை யந்திமாலை யொடுகாலை வைத்துச்
சிந்திப்ப தாச்சுதுன் வேலை சிமிழ்ச்
சின்னத்தன மடவஞ்சியே யுன்னைப்பணி வொடுகெஞ்சியே
சேவற்கொடியோன்பூஞ் சோலை தனிற்
றேடிப்புரிந்தானோ லீலை

மெத்தப்பிரமைகொண்டேங்கி கொங்கைவீங்கிநேசப் பாங்கி மாரை
விட்டுத்தனியாக நீங்கி வடி
வேலுக்கதி பதிமையலே மேலிட்டல ரியதையலே
வெட்கத்தைப் போக்கடித் தாயோ காசு
வேசைத்தனம்படித் தாயோ

இன்னம்விவாகமேயில்லை கமழ்கொல்லை வெடி முல்லை குழ
லெங்குஞ்சிங்காரித்து வில்லை சந்த
மினிதாகிய களபந்தன கனமேருவி லணிகின்றனே
இப்படியே தலை விதியோ பெண்ணே
செப்படியேயிது மதியோ

சன்னதமாங்காமப் பேயே பிடித்தாயே வேப்பங்காயே போலச்
சாதம்வெறுத்தாயே நீயே பெருஞ்
சண்டாளியே கண்டோர்திகழ் கொண்டேபழி விண்டார் நம
சாதிக்கெல்லாமொரு வடுவே வரத்
தான்பிறந்தாய்வந்து நடுவே

வண்ணம்பயிரவிதோடி ராகம்பாடி யுறவாடிச் சப்ர
மஞ்சத்திலேசென்று கூடி யுன்றன்
வன்னப்படி கம்போலொளிர் கன்னத்தினி லுந்தேனிதழ்
வாயினுங் கொஞ்சப்பற் குறியோ வைத்தான்
வாலைமகனுக்கும் வெறியோ

என்னங்குமரவேள்பாலே சென்றதாலே யினிமேலே வயி
றெப்படியாகினுஞ் சூலே வரு
மென்றேயென துளமஞ்சுது நன்றேசொலி லென்வஞ்சக
மில்லைக்கிழவன்சொல் வீணைக் காரர்க்
கேற்காதென்றுழுங்கண் ணுணை (உக)

உஉ-வது வேறு சந்தம்.

மஞ்சுநிகர்குந்தள மின்னே சததளங்கள் விகசிதஞ்செய்
வாரிசாதனத்தில்வாழ் பொன்னே செய்ய
வன்னமேயொளிர்சொன்னமேநடை யன்னமேயிடைபின்னமேபெற
வங்கதனபார வஞ்சியே யதிவிருப்பத் துடனுனைக்கும்
கைகைபைக்கேளாசை மிஞ்சியே

அஞ்சுவயதான பருவந் தனிலெனது சிறுமனைமுன்
அங்கஜவேள் போலே யுருவம் பெற்றே
அன்றுவந்து நயந்துமாலையி னெஞ்சழிந்தும யங்கவேபுணர்
ஆறுமுகவேல வனையேநினைவுகொண்டே மதிமருண்டே
ஆறுதில்லையென்ன வினையே

சென்னிகுளமேவிய வாசன் இனியதுதி யனுதினமுஞ்
செய்திடும் அண்ணாமலை தாசன் பாடுஞ்
சிந்துமீதுமி குந்தமோகமு றுஞ்சுசீலகு கன்சரோருக
திவ்வியமுகங்களாறுமே கண்களிற்கண்டாற் பெண்களுக்கெல்லாஞ்
செவ்விதழும்வாயு மூறுமே.

காவடிச்சிந்து-முற்றிற்று.

